

Jeg vil bare som eksempel nævne en af de historier, der var oppe tidligere på året, om Fælledgården i Københavns Kommune, hvor man ikke hjalp en ældre beboer, som det kunne forventes man skulle gøre med de krav, som vi stiller. Det sker jo så i en kommune, der lige præcis selv går ud og fortæller, at den har penge, at den på trods af skattestoppet har flere penge til rådighed, at den har nedbragt sin gæld og faktisk er i stand til at kunne gøre endnu mere næste år. Og det er jo altså ikke noget, som regeringen siger, eller ministrene siger, eller jeg siger. Det er det, som overborgmesteren selv fortæller, nemlig at nu er økonomien så god, at man er endnu bedre rustet til at levere god service. Det er bare et eksempel på, at de eksempler af kritisk art, som opstår, ikke nødvendigvis har noget som helst at gøre med, hvordan økonomien er, men med, hvordan man i øvrigt formår selv at nyttiggøre pengene.

Der blev også stillet spørgsmål fra hr. Ole Sohn til hr. Christian Wedell-Neergaard om skattestoppet. Jeg forstår ikke, at man ædrueligt kan sige, at skattestoppet begrænser den kommunale aktivitet, for sådan indgår skattestoppet jo overhovedet ikke i kommuneforhandlingerne. Vores kommuneforhandling og aftalen går jo lige præcis ud på, at vi aftaler de samlede udgifter, og at vi sikrer, at pengene samlet er til rådighed. Det vil sige, at der er fuld dækning, og hvis kommunerne hævdede deres egne skatter, fordi der ikke var et skattestop, ville statens tilskud til kommunerne bare falde præcis tilsvarende kronen for krone, for det, vi aftaler, er de samlede udgifter – det er dem, vi indgår aftale om – og så sikrer vi finansieringen.

Vi ville stadig aftale udgifterne, selv om der ikke var tale om et skattestop, for som hr. Morten Helveg Petersen også siger, er man nødt til at være ansvarlig, der er en grænse for, hvor meget man i alt kan omsætte over det offentlige. Derfor indgår skattestoppet jo overhovedet ikke i det regnestykke lige bortset fra, at det, vi beregner ved skattestoppet, er, hvor mange penge kommunerne får ind ved uændret personbeskatning, uændret dækningsafgift, uændret grundskyldpromille, og så leverer staten resten. For næste år drejer det sig om godt 8 mia. kr. til det primærkommunale system, som vi lægger oven i de 40 mia. kr., de får i bloktilskud. Det er altså derfor, det er staten, der betaler; at vi har et skattestop, berører overhovedet ikke den samlede ramme og rummeligheden for kommunerne – det er fuldstændig udlignet.

Det vil jeg så også godt gentage i morgen for lukkede døre i samrådet. På et eller andet tidspunkt må det jo også være noget, som selv hr. Ole Sohn vurderer om han ikke også der skal gå ind og se på, hvad det rent faktisk er, der aftales med kommunerne som aftalepart.

KL 15.55

Det samme gælder også dette med, at når nu vi nedsætter forældrebetalingen, hvem betaler så regningen? Ja, det gør statskassen. Sådan er det aftalt. Der glæder det mig jo i al almindelighed, at kommunerne også her melder klart ud. Det gjorde man jo i går, den 12. december, hvor FOA kom med den påstand, at nu sætter man forældrebetalingen ned, og at det betyder, at kommunerne så mangler pengene. Derfor er jeg glad for, at KL's formand, Erik Fabrin, direkte sagde:

»De takstnedsættelser i vuggestuer og børnehaver, som regeringen har lovet og gennemført, har regeringen samlet set kompenseret kommunerne fuldt ud for.«

Der er så kommuner, der i virkeligheden vælger noget andet omkring kostpenge i vuggestuer m.v., og der siger Erik Fabrin om det at vælge noget andet, at »det ansvar må kommunerne vedstå sig over for forældrene«, altså at de vælger noget andet. Det er ikke en følge af, at staten rent faktisk ved lov har nedsat forældrebetalingen og dermed sikret, at en normal lønmodtagerfamilie med et barn i vuggestue i mange kommuner oplever at have 9.000 kr. mere i rådighedsbeløb. Det er finansieret et hundrede procent af statskassen. Så det berøres altså ikke inden for den samlede ramme.

Det eneste, der er lidt mere snært og svært at håndtere i 2007, er, at der har kommunerne ikke den frihed til selv at fastsætte deres skatteprocent inden for rammen, som de har haft de andre år. Det skyldes ene og alene, at vi har en kommunesammenlægning, og jeg tror, at de fleste godt kan se, at det nok har været en meget stor hjælp, at man ikke, samtidig med at man skulle lægge kommuner sammen, også skulle have opgaven med at fastsætte: Hvad er det egentlig for en skatteprocent, man skal finde frem til? Så det er det eneste år, kommunerne ikke selv har friheden til, at nogle kan sætte skatten op og andre kan sætte den ned. Vi har betalt over statskassen for, at man holder et uændret skattetryk, for vi betaler det, der så må mangle.

Det samme vil jeg sige til fru Line Barfod, for fru Line Barfod siger også, at det er en udhuling